Harfa - Matuška, Waldemar

Strašně rád se dívám do džbánu
jak se víno ztrácí,
rád poslouchám brzy po ránu
o čem zpívají ptáci.

Svoji starou harfu brávám a zpívám dál,
jak se dneska ráno bílý den z noci stal.

Nemám rád, když člověk měl by sám
bloudit světa bídou,
málo mám, tak aspoň zazpívám
o láskách, které přijdou.

Proto moje harfa stříbrnou strunou zní,
že ten dnešní den byl z prázdných dnů poslední.

Zpívám rád těm, kteří umí snít
i když slunce pálí,
Pro ně rád svou harfu nechám znít,
ať píseň snílky chválí.

Moje dobrá harfa v mých rukách hraje dál
a já snívám o tom, co bych si ještě přál.

Vždyť i já si kreslím v oblacích
prstem vzdušný zámek,
kouzlívám si k zámku dívčí smích
tak tichý jako vánek.

Svoji harfu tiše ve větru slyším hrát,
sním a těším se a na světě žiju rád.